

Comunicat de suport a en Lluís Riera: L'adhesiu criminal

El dia 13 de desembre a les 11:30 es celebra un judici per penjar un adhesiu al vidre d'un banc.

L'acusat és conegut a Olot, perquè fa anys que s'implica professionalment i personalment en la recuperació del nucli antic. Els que passegen pel barri vell, especialment els visitants, lamenten l'abandonament de tants edificis, habitatges i comerços de la nostra ciutat. Alguns carrers s'esforcen a dissimular els aparadors buits amb dibuixos, decorats o qualsevol element que distregui de la tristesa que provoquen. Nosaltres també sentim indignació quan veiem cada dia més portes i finestres tapiades, com si les administracions i la propietat preferissin condemnar a l'enrunament abans de tenir la utilitat per la qual van ser construïdes. A aquest estat de coses hi hem arribat per diverses raons, però un observador imparcial hi ha de reconèixer la misèria ciutadana i moral també dels que ho permeten i del temps que ens toca viure.

Paradoxalment, la qualificació penal prevista, el crim, del que s'acusa a en Lluís, responsable d'aquest cacau, és el de deslluïment de béns mobles i immobles (article 626 del Codi Penal). Cal esmentar que el dia dels fets, va tenir lloc un acte de protesta de diferents col·lectius socials, entre d'altres els Indignats i la PAH, arrel d'un suïcidi més provocat per un desnonament, concretament a Còrdova, això era l'octubre del 2012. Hi ha res que pugui deslluir més cap patrimoni immobiliari que tapiar portes i finestres o tacar de sang i patiment dels més febles i desfavorits?

Ens calen aquestes i altres reflexions urgents i desesperades per a capgirar les imposicions i el discurs del capitalisme financer en fallida i de la submissió de la política i l'administració.

Ara, ja sabem que era fals que el rescat dels bancs es feia per evitar el col·lapse del sistema productiu. De fet, l'estem patint treballadors, jubilats, autònoms, funcionaris, empreses... només els grans bancs declaren beneficis cada any, igual que alguna empresa protegida pels governs. Això si que és demagògia!

Ara, ja sabem que el rescat bancari és l'altra cara de les retallades a l'ensenyament, a la investigació, als drets socials, a la sanitat, a la inversió pública...

Ara, ja sabem que, malgrat tot, apareixen nous grans milionaris, en diuen elits extractives, que sense cap mena d'ètica s'enriqueixen amb la misèria i empobriment de la resta: el 99% de la població.

Ara, ja sabem que la sobreprotecció de la banca són els rescats que no volen tornar i que el patrimoni immobiliari del Sareb o del banc dolent ha de ser públic a tots els efectes, no només a l'hora de pagar.

Ara, ja sabem fins a on arriba la incompetència i el desconcert a l'administració local que destina fins a tres unitats d'investigació a instruir aquest judici i perseguir aquells qui enganxen un adhesiu, mentre ignora i desconeix el nombre real de cases abandonades del casc antic i de tota la ciutat. Aquestes sí que desllueixen de veritat el patrimoni.

Ara, ja sabem que les unitats, de suposada 'proximitat', dels cossos policials es destinen no pas a ajudar els ciutadans, sinó a protegir el vidres dels bancs, els responsables i beneficiaris exclusius de les retallades.

Ara, ja sabem que resulta més fàcil que arribi als tribunals el crim de l'adhesiu que l'enriquiment injust de les grans fortunes, l'estafa social a gran escala del sistema financer o l'abandonament inqualificable del patrimoni urbà de la ciutat.

Ara, ja sabem que aquesta ciutat i aquest país, aquesta sistema econòmic en declivi necessita una acció valenta, extensa, profunda, transformadora i revolucionària per no deixar als nostres fills la vergonya de la covardia, la submissió i el discurs econòmic pervers i corrupte.

Ara, ja sabem com menteixen, que quan ens estafen, ens enganyen, ens criminalitzen, ens desnonen, ens reprimeixen i ens neguen els drets humans, ... Ara, ens arriba el moment que no tenim res més a perdre, i, havent perdut també la por i descobert l'engany ens alçarem com un puny per la justícia i pel futur d'aquest poble.

Olot, 10 de desembre de 2013

Signants del manifest:

PAH

Persones Indignades

CUP Garrotxa

Arran Garrotxa

Associació cultural la Greda

CNT Olot

ICV-EUiA

ERC

Cooperativa Integral de La Garrotxa

EcoXarxa

Cooperativa Arriant

Coordinadora de Moviments Socials de La Garrotxa

ADAG 40

UCFR Garrotxa